

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per una empresa pública sobre la utilització de dades dels seus ex treballadors per remetre'ls la reclamació 266/2016 interposada davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit emès per una empresa pública, en què es demana el parer de l'Autoritat sobre la possibilitat d'utilitzar les dades personals dels seus ex treballadors per tal de trametre'ls la reclamació que una ciutadana ha interposat davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (en endavant, la GAIP).

S'adjunta a l'escrit de consulta còpia de la dita reclamació rebuda per part de la GAIP.

Analitzada la petició i la documentació que l'acompanya, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

En l'escrit de consulta l'empresa exposa que la GAIP els ha notificat la reclamació 266/2016 interposada per una ciutadana en relació amb la seva sol·licitud d'accés a la informació retributiva d'aquelles persones que formen o han format part dels òrgans de govern de l'empresa des de l'any 2007 fins enguany.

Així mateix, manifesta que, rebuda aquesta notificació, ha donat trasllat de la dita reclamació al seu personal en actiu que forma o ha format part del Consell Directiu i/o del Consell Executiu en el període a què es refereix la sol·licitud d'informació, als efectes que puguin formar part del procediment de reclamació, tal com exigeix la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Ara bé, respecte a aquelles persones que ja no son personal actiu de l'empresa (ex treballadors) i que també han format part d'aquests òrgans de govern, planteja si pot emprar llurs dades personals -que, segons manifestacions de l'empresa, han estat cancel·lades- amb aquesta finalitat de traslladar-los la reclamació presentada davant la GAIP per tal que puguin formar part del procediment.

A aquesta qüestió ens referim en els apartats següents d'aquest dictamen.

III

L'article 4 de la Llei 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), relatiu al principi de qualitat de les dades, estableix que:

"1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no

excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.

(...)

5. Les dades de caràcter personal han de ser cancel·lades quan hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat per a la qual han estat recollides o registrades.

(...)".

De conformitat amb les manifestacions efectuades per l'empresa pública en el seu escrit de consulta, les dades personals que haurien estat objecte de cancel·lació en el cas examinat comprenen, entre d'altra, la informació de contacte d'aquelles persones que en un moment determinat, comprès entre l'any 2007 i l'actualitat, varen formar part d'algun dels òrgans de govern de l'empresa i que ja no es troben en actiu, és a dir, ex treballadors.

El moment en què un treballador cessa o finalitza llur relació laboral certament pot definir el moment en què el responsable del tractament, en aquest cas l'empresa pública, hagi de procedir a cancel·lar la informació personal de què disposa o, com a mínim, una part d'aquesta informació.

En atenció a la informació facilitada per l'empresa pública en resposta a la petició d'informació pública realitzada per una ciutadana en data 25 de febrer de 2016 (document núm. 1 adjuntat a l'escrit de consulta), pot dir-se que en el present cas l'empresa pública no hauria cancel·lat les dades identificatives d'aquests ex treballadors ni tampoc les relatives al càrrec que han ocupat en els òrgans de govern durant el període abans indicat.

En qualsevol cas, cal assenyalar que, tal i com disposa la mateixa normativa de protecció de dades, la cancel·lació, quan és pertinent, no equival necessàriament a l'esborrat o supressió de la informació personal, sinó al seu bloqueig.

Així, l'article 5.1.b) del Reglament de desenvolupament de l'LOPD, aprovat per Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre (en endavant, RLOPD), estableix que la cancel·lació de dades constitueix el "*procediment en virtut del qual el responsable cessa en l'ús de les dades*".

I afegeix que "la cancel·lació implica el bloqueig de les dades, consistent en la identificació i reserva d'aquestes dades amb la finalitat d'impedir-ne el tractament excepte per posar-les a disposició de les administracions públiques, jutges i tribunals, per a l'atenció de les possibles responsabilitats nascudes del tractament i només durant el termini de prescripció de les responsabilitats esmentades. Transcorregut aquest termini s'ha de procedir a la supressió de les dades."

És a dir, només quan s'ha acomplert aquest termini, el qual pot variar en funció de la informació tractada i de les responsabilitats que es poden generar, s'haurà de procedir a la supressió o eliminació efectiva de la informació personal.

En el present cas, ens trobem davant de dades personals que, s'entén, formen part, junt amb d'altres, dels expedients de personal de l'empresa pública. Informació que, en qualsevol cas, té rellevància no només mentre perdura la relació laboral, sinó que també en pot tenir un cop s'ha conclòs aquesta relació. Per tant, es tracta de dades que han de ser objecte de conservació degudament bloquejades durant el transcurs del temps en què es pugui exigir algun tipus de responsabilitat derivada de la dita relació laboral o l'acompliment d'una obligació jurídica.

Cal veure, per tant, si la no atenció d'aquesta obligació per part de l'empresa pública podria comportar algun tipus de responsabilitat. Òbviament, tal com veurem, no atorgar el tràmit d'audiència aniria en contra del que estableix l'article 42.3 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, però a més pot constituir una infracció greu, d'acord amb l'article 78.2.c) d'aquesta mateixa llei, segons el qual:

"2. Són infraccions greus amb relació al dret d'accés a la informació pública:

(...)

c) Ometre el tràmit d'audiència dels tercers afectats per les sol·licituds d'accés a la informació pública, si els tercers estan clarament identificats."

IV

L'article 42.3 de la Llei 19/2014, abans citada, preveu que *"en el cas de reclamacions en què la denegació de l'accés a la informació pública s'ha produït per motius derivats de drets de tercers, s'ha de donar trasllat de la reclamació corresponent als tercers perquè puguin participar en el procediment"*.

Es tracta d'un tràmit essencial que cal dur a terme sempre que sigui materialment possible, per tal d'assegurar-se que les persones el dret de les quals pot quedar afectat per l'accés (dret a la protecció de les seves dades personals) puguin participar en el procediment de reclamació, ja sigui acceptant el procés de mediació previst per la normativa o bé fent les al·legacions que considerin pertinents i adequades a la seva defensa o, alternativament, decidint lliurement no oposar-se a l'accés sol·licitat.

En el present cas, l'accés a informació pública sol·licitat per una ciutadana afectaria el dret a la protecció de dades personals de les persones que, entre l'any 2007 i l'actualitat, han ocupat i/o ocupen un càrrec en els òrgans de govern de l'empresa pública, per la qual cosa és necessari notificar-los la reclamació interposada per aquesta ciutadana davant la GAIP, tal com exigeix la Llei 19/2014. I això amb independència de si les dites persones són personal en actiu o ex treballadors.

L'existència d'aquesta obligació legal justificaria que en el cas examinat l'empresa pública utilitzés la informació personal de contacte dels seus ex treballadors que conserva, s'entén, de manera bloquejada, o el que és el mateix, justificaria el desbloqueig d'aquestes dades, atès que, de no fer-ho, s'impossibilitaria el compliment del tràmit d'audiència.

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La utilització per l'empresa pública de les dades personals de contacte dels seus ex treballadors -que manté bloquejades- per tal d'acomplir una obligació legal com la de notificar-los una reclamació d'accés interposada davant la GAIP no resultaria contrària a la normativa de protecció de dades.

Barcelona, 20 de desembre de 2016